

”EN VÄRLD SOM FÖREFÖLL ORUBBLIGARE ÄN BERGET”

Statsminister Olof Palme hade inte tillfälle att delta i extra kongressens förhandlingar. Som meningens 'rån början var. Men han kom till Falun på lördagen och gruvarbetarnas 75-års jubileum, varmt hyllad av deltagarna. Statsministerns tal, jubileets höjdpunkt, innehöll varningar och maningar. Enade kan gruvarbetarna starkast och snabbast bryta till sig bitar ur välfärdens kaka.

— Jag hoppas att Gruv ska bli en stark och samlad organisation, sade Olof Palme. En organisation som kan ta itu med alla brister och möjligheter. Idén om att förändra samhället lever kvar. Men den måste förverkligas så att människorna inte blir offer för de anonyma krafterna.

Den oblodiga revolutionen gynnar bäst gruvarbetarnas syften. De ska förverkligas med röstsedeln i hand, menade statsministern.

När förbundet bildades fanns tre grupper: en som aktivt ville smula sönder samhället i grunden, en som önskade en oblodig revolution och en som hade svårt för engagemang och kamp eftersom bördan var för tung.

— De som väntade på samhällets totala sammanbrott väntade förgäves. En kongress i början av förbundets historia uttalade sitt ogillande av dynamitagitation.

Statsministern uppehöll sig länge vid gruvarbetarnas sociala verksamhet när förbundet bildades. Gruvlamporna osade och gav ett osäkert sken. I de trånga bostäderna blandades fläskoset med svaveloset efter rökningen mot vägglöss.

Förhandlingsrätt saknades. Arbetsgivarna meddelade på anslags-tavlor till vilket pris arbetet skulle utföras. Gruvarbetarna levde i de besuttnas värld. En värld som föreföll orubbligare än berget. Gruvarbetarna ville göra som i jobbet: spränga sönder för att nå sitt mål.

Statsminister Olof Palme talar till kongressen under jubileumshögtidligheten.

— Fortfarande finns brister kvar även om de har blivit annorlunda, betonade Olof Palme. En bättre arbetsmiljö behövs, ökat inflytande på arbetsplatsen, utjämning av de sociala förmånerna.

Arbetsplatsens förhållanden berör människan alltid påtagligt. Det är

inte konstigt att de reformer som socialdemokraterna inriktar sig på gäller inre förhållanden på arbetsplatserna.

— Men reformerna är beroende av en facklig-politisk samverkan, av det oblodiga revolutionära arbetet.